

Matthias Claudius,	Matthias Claudi- us,	Matthias Claudius,	Matthias Claudius,
Vespera kanto	Vespera kan- to	Vespera kanto	Vespera kanto
<i>tradukita de Manfred Retzlaff</i>	<i>tradukita de Otto Bonte</i>	<i>tradukita de Adolf Burk- hardt</i>	<i>tradukita de Guido Holz</i>
1. La luno nun leviĝis, La steloj eklumiĝis, Subiĝis jam la sun'. Silentas la arbaro Kaj super la kamparo Nebulo blanka kuŝas nun.	1. La luno jam le- viĝis, Steletoj ekheliĝis, Ravante homojn nin; Silentas la arbaro Kaj super la kam- paro Nebulo pala levas sin.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute revas; el la herbej' sin levas mirinde blanka la nebul'	1. La luno nun ekhe- las, Steletoj oraj belas En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra revas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebula mar'.
2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun pe- non, Aflikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor' for- gesu vi. ²	2. Ho, mondo la kvieta, Kaj kiel ŝajnas eta Krepuska en kovril'; Por ke vi en ĉambreto Samkiel infaneto Senzorge dormu en lulil'.	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk-vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la permeso fordormi en forgeso la malbonaĵojn de la tag'.	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun favor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.
3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora stelo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridindaĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.	3. Rigardu nun la lu- non, Vi vidas nur duo- non, Sed tamen ronda ĝi. Ni ofte ion ridas, Ĉar ni ne klare vi- das, Ke ĉie regas harmo- ni'.	3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3. Ĉu vi la lunon ko- nas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la mal- hel'.
...	...	...	...

² alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpen- saĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4. Ni homoj tiel vantaj Ja estas nur pekantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.
5.) La Dian savon vi- du Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	5.	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne veku ravon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respektaj, Infane gaju nia kor'!
6.) Finfine vi nin pre- nu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin pre- nos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, kara Di'!	6.	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fide- le Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!
7.) Gefratoj, enlitig'u, Trankvile endormig'u! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas super ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripo- zu vi!	7. Ekkuŝu nun, ge- fratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la homar'. Kar-Dio ne nin pu- nu, Trankvilan dormon donu Kaj al malsana la najbar'!	7. Gefratoj, nun ekkuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la najbar'.	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.
...	...	...	...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en “Esperanto aktuell 6/1984”.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de “Esperanto aktuell”, .

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.